

СРЕЩА

*На блатното дъно изтървах душата си...
Сред пиявици и водорасли,
черупки и рибени скелети,
познах част от крилото ти...
бавно тръгнах към тебе...*

*Излекувах очите ти.
От дъха ти
изтръгнах плевелите...
Изпих сълзите, излизах кръвта ти.
И оживя!
После си тръгнах...:
Искал си да остана?!
Защо не подгони
заешката ми душа?
Защо не ми хвърли ласо,
не ми скъса опашката?*

*На повърхността изплувах.
Вбесих се!
Задуших се!
От мирис на лак!*